

Ministarstvo ekologije, prostornog planiranja i urbanizma
Direktorat za inspekcijske poslove
i licenciranje
Direkcija za licence, registar i drugostepeni postupak
Broj: UP II 12-042/22-111/3
Podgorica, 09.06.2022.godine

Ministarstvo ekologije, prostornog planiranja i urbanizma, rješavajući po žalbi izjavljenoj od Rizvanović Nisere iz Novog Pazara, Republika Srbija, koju zastupa advokatska kancelarija Leposavić i Bosović iz Bara, po priloženom punomoćju, protiv rješenja urbanističko-građevinske inspektorke Ministarstva ekologije, prostornog planiranja i urbanizma - Direktorata za inspekcijski nadzor i licenciranje - Odsjeka za južnu regiju za opštine Bar i Ulcinj, broj: UP I 12-042/22-98/2 od 15.03.2022.godine, na osnovu člana 12 Uredbe o organizaciji i načinu rada državne uprave ("Službeni list Crne Gore", br. 118/20, 121/20, 1/21, 2/21, 49/22 i 52/22), člana 199 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata („Sl.list CG“ br.64/17, 44/18, 63/18, 11/19 i 82/20) i čl. 46, 126 stav 4 i 128 Zakona o upravnom postupku ("Službeni list Crne Gore", br. 56/14, 20/15, 40/16 i 37/17), donosi

RJEŠENJE

Žalba se odbija.

Obrazloženje

Ožalbenim rješenjem naređuje se žaliteljki da poruši objekat, dimenzija u osnovi cca 14m x 14m, spratnosti P, koji se nalazi na kat.parceli, broj 3500/32 KO Kunje, Utjeha, opština Bar, jer je nastavila građenje objekta i pored rješenja o zabrani građenja, broj: UPI 12-042/22-98/1 od 14.02.2022.godine, jer gradi bez prijave građenja i/ili dokumentacije iz člana 91 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata, pod prijetnjom prinudnog izvršenja rješenja.

Na navedeno rješenje, žaliteljka je izjavila žalbu, ovom ministarstvu, zbog povrede pravila postupka jer je dispozitiv ožalbenog rješenja u suprotnosti sa obrazloženjem istog zbog čega nije moguće utvrđivanje zakonitosti ožalbenog rješenja, kao i da je dispozitiv ožalbenog rješenja pogrešan. Navodi da se nezakonitost ožalbenog rješenja ogleda i u zloupotrebi ovlašćenja prvostepenog organa prilikom slobodne ocjene dokaza. Iz razloga što rješenje o zabrani građenja žaliteljka nije nikada primila, jer ne živi u Crnoj Gori, već u Njemačkoj, i povremeno dolazi u Crnoj Gori. Iz tog razloga joj nije omogućeno učešće u postupku shodno članu 111 ZUP. Nadalje navodi da se predmetni objekat nalazi u DUP „Pečurice“, te da je žaliteljka podnijela zahtjev za legalizaciju predmetnog objekta, zbog čega prvostepeni organ nije tačno utvrdio činjenično stanje. Ukazuje na činjenicu da je prvostepeni organ paušalno naveo zakonske odredbe u obrazloženju ožalbenog rješenja. Predlaže da se žalba usvoji.

Ministarstvo ekologije, prostornog planiranja i urbanizma razmotrilo je ožalbeno rješenje, žalbu i spise predmeta, pa je odlučilo kao u dispozitivu rješenja, a ovo iz sljedećih razloga:

Iz spisa predmeta je utvrđeno da je prvostepeni organ postupajući po službenoj dužnosti, dana 10.03.2022. godine, izvršio kontrolni inspekcijski nadzor kod žaliteljke, nad primjenom mjere zabrane građenja, broj: UPI 12-042/22-98/1 od 14.02.2022.godine i konstatovao da je žaliteljka nastavila sa radovima na objektu na način što je izlivena stropna AB ploča trećeg sprata, a iznad trećeg sprata - na četvrtom spratu su djelimično izbetonirani AB stubovi i započeto zidanje zidova na četvrtom spratu. Činjenično stanje je utvrđeno zapisnikom, broj:121-2-1-BR-16/4.

Odredbom člana 91 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata propisano je da investitor gradi objekat na osnovu prijave građenja i dokumentacije propisane ovim zakonom.

Odredbom člana 200 stav 1 tačka 1 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata, propisano je da urbanističko-građevinski inspektor provjerava da li je za građenje objekta podnijeta prijava građenja i dokumentacija iz člana 91 ovog zakona, dok je odredbom člana 201 stav 1 tačka 11 istog zakona propisano da kada u postupku inspeksijskog nadzora ocijeni da je povrijeđen zakon ili drugi propis urbanističko-građevinski inspektor dužan je da naredi rušenje objekta i/ili vraćanje prostora u prvobitno stanje ako se objekat gradi odnosno ako je izgrađen i pored zabrane iz tač. 1, 2, 3, 3a, 4, 5, 6, 7, 8 i 10 ovog člana.

Prvostepeni organ je u okviru svojih zakonskih ovlaštenja izrekao žaliteljki odgovarajuću mjeru inspeksijskog nadzora, zbog čega nije bilo mjesta poništaju prvostepenog rješenja. Odlučujući na navedeni način prvostepeni organ je postupio i u skladu sa članom 16 stav 1 tačka 3 Zakona o inspeksijskom nadzoru, kojim je propisano da kada se u postupku inspeksijskog nadzora utvrdi da je povrijeđen zakon ili drugi propis ili da se ne poštuju propisani standardi ili normativi, inspektor je obavezan da preduzme upravne mjere i radnje utvrđene posebnim propisom kojim je uređena oblast u kojoj se vrši inspeksijski nadzor, a naročito da naredi rušenje, uklanjanje bespravno započetog ili podignutog objekta i uklanjanje stvari sa određenog prostora.

Ocjenjujući navode žalbe žaliteljke, shodno odredbama Zakona o upravnom postupku, ovo ministarstvo je utvrdilo da isti nijesu uticali na drugačiju odluku u ovoj upravnoj stvari. Naime, nesporna je činjenica da je žaliteljka na katastarskoj parceli, broj 3500/32 KO Kunje, Utjeha, opština Bar nastavila sa radovima na objektu i pored izrečene mjere zabrane građenja, broj: UPI 12-042/22-98/1 od 14.02.2022.godine. Navod žaliteljke da je podnijela zahtjev za legalizaciju objekata, jer je objekat predviđen planskim dokumentom, nije uticao na drugačiju odluku u ovoj upravnoj stvari. Iako je nesporno da Zakon o planiranju prostora i izgradnji objekata, predviđa mogućnost legalizacije objekata koji su izgrađeni suprotno propisima, na predmetnom objektu se ne mogu primjeniti odredbe o legalizaciji, što znači da isti podliježe svim zakonom propisanim mjerama i radnjama koje su predviđene za slučaj bespravne gradnje. Naime, očigledno je da je žaliteljka vršila radove na građenju objekta u vrijeme važenja Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata, što znači da se na predmetni objekat ne odnose zakonske odredbe o legalizaciji, koji se odnose na objekte čija je gradnja završena, dakle na izgrađene objekte. Ovo pitanje je regulisano odredbom člana 152 stav 1 citiranog zakona kojim je propisano da se bespravnim objektom smatra zgrada koja je izgrađena suprotno propisima kojima je u vrijeme izgradnje bila utvrđena obaveza pribavljanja građevinske dozvole. Kako je obaveza pribavljanja građevinske dozvole postojala sve do stupanja na snagu važećeg zakona, kojim je izdavanje građevinske dozvole zamijenjeno institutom prijave građenja, jasno je da se legalizacija odnosi samo na objekte koji su izgrađeni prije stupanja na snagu sada važećeg zakona. U dijelu navoda koji se odnosi na učešće stranke u postupku shodno članu 111 ZUP-a, isti ne stoji. Ovo iz razloga što je nesporna činjenica da je dana 10.03.2022.godine na gradilištu ostavljen poziv za davanje izjave, kao i zapisnik radi izjašnjavanja na rezultate postupka nadzora, što žaliteljka nije uradila. U dijelu navoda koji se odnosi na tvrdnju da nikada nije primila rješenje o zabrani građenja, ovo ministarstvo ukazuje na činjenicu da je žaliteljka morala shodno odredbama ZUP-a i činjenici da ne živi u Crnoj Gori, postaviti punomoćnika za prijem podnesaka i o tome obavijestiti prvostepeni organ.

Shodno navedenom, ovo ministarstvo je odlučilo odbiti žalbu žaliteljki – član 126 stav 4 Zakona o upravnom postupku.

UPUTSTVO O PRAVNOJ ZAŠTITI: Protiv ovog rješenja može se izjaviti tužba Upravnom sudu Crne Gore u roku od 20 dana od dana njegovog prijema.

OVLAŠĆENO SLUŽBENO LICE
Dubravka Pešić